

אגרת הקדש

אך צריך להקדים מה ששמעתי ממורי ע"ה
ע"פ ואנכי עפר ואפר שאמר אברהם אבינו ע"ה על
הארת נשמתו המאירה בגופו מאור חסד עליון והיא
מדתו מדת אהבה רבה (נ"א שבה הי') שהיה אוהב
את הקב"ה אהבה גדולה ועליונה כ"כ עד שנעשה
מרכבה להקב"ה וסד"א שבחי' חסד ואהבה שלמעלה
בספירות העליונות היא מעין וסוג מהות מדת אהבה
רבה של א"א ע"ה רק שהיא גדולה ונפלאה ממנה
למעלה מעלה עד אין קץ ותכלית כנודע ממדות
העליונות שאין להם [נ"א קץ] סוף ותכלית מצד
עצמן כי אור א"ס ב"ה מאיר ומלוכש בתוכם ממש
ואיהו וגרמוהי חד. משא"כ בנשמת האדם המלוכשת
בחומר שיש למדותיה קץ וגבול. אבל מ"מ סד"א
שמדותיה הן מעין וסוג מדות העליונות ולז"א ואנכי
עפר ואפר דכמו שהאפר הוא מהותו ועצמותו של
העץ הנשרף שהיה מורכב מד' יסודות ארמ"ע וג'
יסודות אמ"ר חלפו והלכו להם וכלו בעשן המתהווה
מהרכבתן כנודע ויסוד הד' שהיה בעץ שהוא העפר
שבו היורד למטה ואין האש שולטת בו הוא הנשאר
קיים והוא האפר והנה כל מהות העץ וממשו וחומר
וצורתו באורך ורוחב ועובי שהיה נראה לעין קודם
שנשרף עיקרו היה מיסוד העפר שבו רק שאמ"ר
כלולים בו כי העפר הוא חומרי יותר מכולן ויש לו
אורך ורוחב ועובי משא"כ באש ורוח וגם המים הם
מעט מזער בעץ וכל ארכו ורחבו ועוביו הכל היה
מן העפר והכל שב אל העפר שהוא האפר הנשאר
אחרי שנפרדו ממנו אמ"ר והנה כמו שהאפר אין לו
דמיון וערך אל מהות העץ הגדול באורך ורוחב
ועובי קודם שנשרף לא בכמותו ולא באיכותו אף
שהוא [הוא] מהותו ועצמותו וממנו נתהווה כך עד"מ
אמר אאע"ה על מדתו מדת החסד והאהבה המאירה
בו ומלוכשת בגופו דאף שהיא [היא] מדת האהבה
וחסד העליון שבאצילות המאיר בנשמתו שהיתה
מרכבה עליונה אעפ"כ ברדתה למטה להתלבש
בגופו ע"י השתלשלות העולמות ממדרגה למדרגה
על ידי צמצומים רבים אין דמיון וערך מהות אור
האהבה המאיר בו אל מהות אור אהבה וחסד עליון
שבאצילות אלא כערך ודמיון מהות העפר שנעשה
אפר אל מהותו ואיכותו כשהיה עץ נחמד למראה
וטוב למאכל עד"מ ויותר מזה להבדיל באלפים הבדלות
רק שדברה תורה כלשון בני אדם במשל ומליצה: